NURİ PAKDİL

DERVİŞ HÜNERİ

EDEBİYAT DERGİSİ YAYINLARI

EDEBİYAT DERGİSİ YAYINLARI : 2

Birinci Basım – Mart 1997
2000 (İki bin) adet

Yazışma Adresi:
EDEBİYAT DERGİSİ YAYINLARI
P.K. 50
06581 Bakanlıklar – Ankara

Telefon–Faks: (0312) 231 15 64

NURİ PAKDİL

DERVİŞ HÜNERİ

EDEBİYAT DERGİSİ YAYINLARI

3

Kapak Düzeni : İdris Hamza
Sayfa Düzeni : Abdülkâdir Selman – Ebûzer Murtaza
Düzelti : Fâtıma Zeyneb – İdris Hamza – Ebûzer Murtaza

Dizgi : Öncü
Kapak : Ses
Baskı : Özkan
Cilt : Kalkan

ISBN 975–7013–01–3

DERVİŞ HÜNERİ

“İnsan, başıboş bırakıla-
cağını mı zanneder?”

Kur’an-ı Kerim
75/36

ALTINDAĞ'IN KAVALCISI

I

İnsan : aramak için bir kez daha durdu : kurşunimtrak solukların yılgınlığı kaplıyordu ortalığı.

Hi hi i ii li li e e li li hi hi.

Fi fi fi fi fi fi fi.

Ki ki ki ki ki ki ki.

Mü mü mü mü mü mü mü.

Omuzu hizasındaydı damlar.

Katladı hiddetini : Mehdî bir vakit zaten devamlı kalbinin korunaklarında.

Özgürlüğü yaymalı.

Hi hi i ii li li e e li li hi hi.

26 Temmuz 1983

Erenköy'den hızla geçsin diye inmedim Bostancı'da : bir kapsamın durmadan dönüşüydü camdan yüzüme gelen.
Hafif çalınan kapı gibi tren Haydarpaşa'ya girdi.
Bir çantam vardı, bir de poşet (geçmişzaman(*) karışıyor Gar'a doğru yürürken) elimde.
İskele de karşı dalgakırandaki martıların ahî bakışlarıydı : İnsan kendini de pusuda beklemeli, diyerek.
Dilim döndüğü kadar sustum banliyöde : kaş göz ederek Kızıltoprak'tan sonrası.
İstasyonda koca(**) ağacı.
Telli Kavak'tan işte bahçeye.
Kutu boş.
Evin göğsü.

(*) : Doğrudur; dizgi, düzelti yanlışı yok : geçmişzaman
(**): Doğrudur; dizgi, düzelti yanlışı yok : koca

28 Temmuz 1983

Gelecekzaman Erenköy'de mi? Kitaplığın içinde ince bir nehir çekilmiş gibi + ama bir yeri + bir vakit burada biraz beklemiş mi ne?
Ah Ayasofya!
Zihnimde yarım durmak : gözüm tuşlarda; mutfağa varıp iki bardak su içtim.
Saat : küt küt küt.

29 Temmuz 1983

Galata yağlı, delik derilerinden boynunu uzatmış : hep mülkiyeti gösterdiğinden mi bîtap diyeceğim ya düşmemiş gene : yapan işçilerinin alınteri tutuyor.
Vapura –ee zaten yürüyorum da– : RA ÇENGEL GİBİ.
Balığa bak : AYININ AĞZI AÇIK.
Göğe bir makas attı martının biri.
İstanbul : Viyana'ya bakıyor, Bağdat'a bakıyor : Kadıköy!
ikimiz çok mütevazıyız.

30 Temmuz 1983

Ayrılık kapıyı çalmadı, içeri girdi pencerelerden : yoo, eşyalar! sizleri bırakmaktan başka çıkış yolu görünmüyor.
Ekspreslerinki gelir de, bu, Adapazarı treni : dantelinin son heceleri olabilir.
HERŞEY OLABİLİR : İNSAN : YİTİRMEMİŞSE.
Neyi : –sus sesin üstünü kaplamış ya– : açıklanır mı; çalındı.

stop – şaşırmak da İstanbul'da çok boyutlu. Cik, cik, cik. Tekerleklerin altındaydı tabiî cik cik cik çıkarır mı? Bir sonraki engele doğru yürünür her durumda.

Evde : de artık ayrı.
Öztoplanışı.
Pürvelvelede de Çobanyıldızı Sokağının ip gibi çekilişiydi : kafasında eskiciler –bırakmak : yontarak şeyleri– : sıkıştım mı genişlerim mutlaka izler beni.
Sarayburnu tavandan düştü.

31 Temmuz 1983

Patinaj yaptı da; kürenin durup apansızın yuvarlanışı üstünüze : masaya otururken hissederim bazen : sokak hışırtıları da, erkenden çıkmışsanız, kum torbalarıdır omuzlarınızda : İstanbul'u terk etmek direnişin hangi yanından görülür ki!
Susmayı bilmek buna yakın.
Göğüs göğüse savaşmak; kendi kendimledir bu.
Çıktı : Mekke'den de görülmüştü : EBÛBEKİR'LE BİRLİKTE MEDİNE'YE GİRERKEN DE.
Bu güneşin tek harfini yitirmemeliyim.
Eşitliğin yazılabilirliği kâğıdı taştı.
Ve bütün cümleler, sonunda, insanın yazgısında; toplanmaz, hayır; mütemadiyen ekleniyor çünkü.

1 Ağustos 1983

Jimnastik açığı büyüyor.
Fırladım odadan salona : Çobanyıldızı'nın sessizliği zihnimle aramda : çekilince gene o büyük dağdağa : apartmanlardan otomobil saldırıları başlayacaktır.
'Dâima bana inanmalısın.' diyor içim.
Daha ılık eşyalar : onlar da farkında mı?
Kökü : başıboş dolaşa dolaşa, insan, yerini de göstermekte güçlük çıkarır mı?
Güneş çok doğdu –epey sonraydı– : balkonda iki güvercin var ya derhal gagalarıyla uyumlu olmalı devinimler dediğimi biliyorum; bir saati bulmuş.

3 Ağustos 1983

İndim birden bir attan.
Çok sallanınca.
Karaköy'de vapur nazlanmamalı; zorla bağladılar : atlamayı da seviyorum ya tahtalara basa basa ilerliyorum.
Eminönü'ne doğru; gözlerime İstanbul dola dola; insanın encamı yürüyor iki yanımda : hangisindeyim ben?
Mistik ağırlık; ve Tarih o denli çok tanıkla birlikte ki; Bahçekapı Komutanlarından Mehmed Geylânî'yle Ali Geylânî'yi o köşeye yakın yerde ziyaret edebilmek için durdum.
Biraz yukarı çıksam Aşirefendi Caddesinden geçebilirim de.
: –kitaplar, masa, buna benzer şeyler– olacak tabiî bu kadar; yük taşıma büroları var, şuralarda, Sirkeci'ye çıkan sokaklarda; gün soruyorlar da, belli olunca uğramamı söylediler daha çok; ücretleri hepsinin hemen hemen aynı.
Eğik geyik : Haliç.

6 Ağustos 1983

Hangi kitap olursa olsun, eskiciler bağırıyorlar sayfalarda : sokaklarda –uzak durumlarda, 'Adres verin, gelir bakarız.' diyorlarsa da, dalga– karşılaştıklarımı eve getirip gösteriyorum : 'Şunlar dışında hepsi.'
Tuhaf! Aynı rakamı söylüyorlar aşağı yukarı.

..çeyrek stop – sıkıntı insanın yüreğini kemirmiyor, kafasına musallat oluyor. Tüm sıkıntılarla bağlantılar kurulabileceği şansını da yakalayabilir kıvrılıp duran ki iyidir. Günler birbirlerine ulanarak götürüldü. Evde tozları.

Akşamdan sorarım sabahı da şimdi sırası değil.
Kantarcı Rıza'dan denizi çekercesine serin Erenköy İstasyonu : demiryolunu bir sağıma alıyorum, bir soluma alıyorum.
Ethem Efendi Köprüsünün altından tren başını göstermeyegörsün artık sonrası kolay : hayal atlamak için hazırdır.
Yaklaşan : yanan : koşan : çöl.
Filistin'i biraz daha sıkıştırdım derime.
Başkan Abdülhamid'in marangozhanesine inip çivi çakışı geliyor aklıma.

9 Ağustos 1983

Sıcak bir sâlep : gibi : Feneryolu'nda –önümde hep Akdeniz'in Filistin kıyıları– ÖZSU TALEBİ.
'Aç ağzımı!'da –Aaa! hiçbir İŞÇİ yok burda– (boşa gitmesin diye geri aldım da sesimi) : hiç görmediğim bir bulutla, güneşin izin verdiği yere değin geldik.
Altıyol'dan aşağısı boş bir sürahi.
Minyatür kibarlıklar (dı) uygarlığımız (dı) : gözyaşımı koyacak yer olmayınca çıkarmadım artık : kalabalıktı : iskele : beklerken.

stop – kararlılığımdan birşey yitirirsem yazı başını alıp gidecek gerilimini de takıp yanına. Aynaya bakınca da içim kaynıyor, şimdi sulara bakarken de. Bana mı soruyorsun diyorum Tarihe dün Üniversitenin önünde irkiliverdim birden. Eylem sâdece satır olunca mı okunur? düşünüp duruyorum.

10 Ağustos 1983

: damıtılışı.
Baka baka.
Uzun bir yürüyüşten geldim eve; 01.27'de Bostancı adaları çekti de kayıkların yanına, artık dönüp bakmadım.
Mesafelerin içinde güvence : güle güle gidilir mi güle dâima?
Yıkımları yüklenen edebiyat yaklaşır daha çok.
Metafizik açıya doğru insanı çeken.
Sucuk olmuşum yatakta sabahleyin.

12 Ağustos 1983

Salon. Kitaplığın söküldüğü oda.
Kutular. Paketler.
İki el. Altı el. Dört el. Sekiz el.
Zaman : bakamıyorum.
Göç : patlaması mütemadiyen geciken bomba mı?
Bu da bir tanıklık.